

Καθημερινή
Εμπροσθεν
Καθημερινή

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πῶς αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδι-
τέρων συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συρτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Πῶς παρήχθη ὁ Πουριτανὸς καὶ ὁ Παρακρούων ;
Ἴδου τί λέγει ὁ « Χάρτιμαν » περὶ τῆς καταγωγῆς
τοῦ τοιοῦτου εἶδους ζώων .

« Ἄς παραδεχθῶμεν τὴν ἑτερογονίαν, τὴν ὑπό-
θεσιν τοιούτων καθ' ἣν ἐκ τυχαίας καὶ ἀνωμάλου
γεννήσεως παρήχθη τέρας ἐξ οὗ νέον εἶδος παρή-
χθη, οὕτω ἐκ τερατώδους γεννήσεως ἐρπετοῦ παρή-
χθη πιτῆν καὶ ἀπὸ πιθήκων ἑτερον τέρας, ἔχον
Πουριτανεῖους ἢ Παρακρουσίους ἰδι-
οτήτας. » Καὶ παρακάτω συμπληρῶν τὴν θεωρίαν
αὐτὴν ὁ « Ρασεπὲν » λέγει τὰ ἑξῆς

« Συνεπεία τῶν Πουριτανεῶν ἢ Παρακρουσίων
ἰδιοτήτων τὸ ἀγαθὸν οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν ἀπέναντι
τοῦ κακοῦ, ἀρετὴ κενὴ λέξις, ἡ πρόοδος οὐ το π ί α,
ἡ ἀλήθεια εἶνε κενός ; τὸ δίκαιον πλάνη, ἡ ἀδελ-
φότης ἀγνορία— Ὁ ἀπόστολος καλεῖται Δῆμιος, ὁ
Ἦρωσ προδότης— ἡ ἀμάθεια μαινομένη ἐν τῷ
σκότει δὲν γνωρίζει οὐδὲν τῶν φερόντων τὸ ὄνομα
ἀγάπη, δικαιοσύνη, καθῆκον.

Ἡ « ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ »

Ἵποθέτω, ὦ ἀναγνώστα, ὅτι θὰ ἔχῃς τελειώσῃ τὸ
Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ὅτι θὰ ἀνέγνωσες τὸν « Ἥλιον »
καὶ δὴ τὸ κύριον τούτου ἄρθρον τὸ ἀρχίζον ἀπὸ τῆν
« Ἀνάστασιν τῶν Λαζάρων » καὶ τελειῶνων μὲ τὴν ἀ-
πονέκρωσιν τοῦ « Πουριτανοῦ » .

Δὲν γνωρίζω ποῖαν ἐντύπωσιν σοὶ ἐπροξένησαν αἱ
ἐμβριθεῖς ἐκεῖναι ἔννοιαι τῶν ὁποίων τὸ βῆθος καὶ τὸ
πλάτος βυολογῶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἦναι τόσον φιλοσοφικὸν
ὥστε νὰ ἐννοηθῇ μόνον ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι, ἴσως
ἐν τῇ κολοκύνθῃ τους νὰ μὴ ἔχουν κληρονομίαν, ἐξάπαν-
τος ὅμως, καθὼς φαίνεται, θὰ ἔχουν σφραλαγκωνίαν
καὶ φωνηρὴν παντὸς εἶδους ἐντόμων οὐχὶ ὅμως παντὸς

εἶδους γνώσεων καὶ κρίσεων.

Εἶνε φθονερὸς αὐθάδης κ.τ.λ. ὁ σοσιαλιστὴς γρά-
φει ὁ σπουδαῖος « Πουριτανὸς » (πιθανὸν τὸ ἄτομον νὰ
ἔχη τὰ ἐλλαττώματα ταῦτα ὅχι ὁ Σοσιαλιστὴς.) Ἄλ-
λά τοῦτο εἶναι ψευδές, διότι ὁ Σοσιαλιστὴς ὅστις ζητεῖ
τὴν κατάργησιν, τοῦ χρηματικοῦ πλοῦτου, τοῦ ἀνθρω-
ποκτόνου θρόνου, τοῦ κληρονομικοῦ ἄρχοντος, τὴν καθο-
λικὴν ἐργασίαν, τὴν κατ' ἐκλογὴν καὶ καθ' ἱκανότητα
διοίκησιν, ζητεῖ ἴσα ἴσα νὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν αὐθά-
δειαν καὶ τὸν φθόνον καὶ τὴν χολὴν: θέλει δηλ: ἐξαφα-
νίσῃ τὰ αἰτία τούτων (χρῆμα, στέμμα, κοινωνικὰς
βαθμίδας, ἀργείαν, προλήψεις, χωρισμὸν κ.τ.λ.) νὰ
καταστρέψῃ τὰ ἀποτελέσματα ὅσα ἐργλείονται εἰς τὰς
δύο μητέρας τοῦ ἐγκλήματος τὴν πεινίαν καὶ τὴν ἀμά-
θειαν, ἐπομένως ὁ Σοσιαλιστὴς θέλων νὰ μεταβάλλῃ
ἄρδην τὸ σημερινὸν καθεστῶς θέλει νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸ
κακὸν καὶ, ὡς βρῆθῃς διδάσκει ὁ θεὸς Οὐγκῶ, ἡ ἐκ-
μηδένισις τοῦ καθεστῶτος εἶνε τὸ τέλος τοῦ Τυράννου,
ἦτοι τὸ τέλος τῆς δουλείας τοῦ ἀνδρός, τὸ τέλος τῆς
σκοτίας τοῦ παιδός, τὸ τέλος τῆς ἐμπορνεύσεως τῆς
γυναίκος. Ὁ σοφώτατος ἐκεῖνος διδάσκαλος διδάσκει ὅτι
ψηφίζων τις κατὰ τοῦ κληρονομικοῦ ἄρχοντος, ψηφίζει
κατὰ τῶν πλανῶν καὶ προλήψεων διὰ τῶν ὁποίων ζεῖ
καὶ ὑπάρχει εἰσέτι ὁ παλαιὸς κόσμος ὅστις εἶνε δοχεῖ-
ον πάσης ἀθλιότητος καὶ ὅστις δύναται νὰ μεταβληθῇ
εἰς λάρακα ἀγαλλιάσεως καὶ χαρᾶς ἐάν τοὺς ἀνοήτους
καὶ ἀδίκους νόμους του ἀντικαταστήσωσιν οἱ νόμοι τῆς
ἀδελφότητος, τῆς ὁμονοίας, τῆς ἡοῦς !

Τί λέγεις ὡς πρὸς ταῦτα ὦ Πουριτανέ ;

Ἐὰν ἦσαι, ὡς ὑποθέτομεν, Δημοκράτης ! (sic) θὰ
μᾶς εἴπῃς ὅτι ὅλα τὰ ἀνωτέρω δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι
διὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη
Σοσιαλιστικῆς Πολιτείας.

Ὡς πρὸς τοῦτο ὁ μέγιστος συγγραφεὺς τῶν « ἀθλι-
ων » λέγει ὅτι ἡ Δημοκρατία κρημνίζει μὲν τὸν ἀνεμό-
μυλον ἀλλὰ ἀσφίγει τὸν ἀνεμὸν δηλ. καταρτίζει τὸ πᾶν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΣΤΗΝΟΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ 55.Φ4.0014 Υ1.0034

λαίων πολίτευμα ἐν ταῖς πράγμασι χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ καταργήσῃ ἐν ταῖς ἰδέαις.

Τὶ σημαίνει τοῦτο ; ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν μεταρρυθμίζονται τὰ ἔθνη καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκλείπωσι ὀλοσχερῶς τὰ αἰτία τῶν καταχρήσεων, αἱ κακίαι περιορίζονται μὲν δὲν ἐξαλείφονται ὅμως, ἔτσι καταργεῖται ἡ Βασιλεία τοῦ κληρονομικοῦ ἄρχοντος ἐν τῇ Δημοκρατικῇ Πολιτεία ἀλλ' ἐνθρονίζεται εἰς τὸν θρόνον ὁ χρηματικὸς ἄρχων ἐπιφοβώτερος οὗτος καὶ ἐνίοτε περισσότερο ἀπάνθρωπος· ἐκλείπει μὲν ἡ χρυσὴ βακτηρία μένει ὅμως ὁ χρυσός ! τὴν πρώτην ἐφόνευσεν ἡ Δημοκρατία, τὸν δεύτερον θέλει νὰ φονεύσῃ ὁ Σοσιαλισμός ! ὁ Δημοκράτης φέρει μόνον σκαπάνην, ὁ Σοσιαλιστὴς ἐρχεται πάνοπλος, ὁ δημοκράτης βαπτίζει, ὁ Σοσιαλιστὴς ἀπολυτρώνει ! Ἡ δημοκρατία εἶνε ὁ Πρόδρομος τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ὁ Σοσιαλισμὸς εἶνε ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος ! (δὲν εἶνε κλέπτης τοῦ κοινοῦ δικαίου ἀλλὰ θεμελιωτὴς)

Καὶ νῦν μόνον μία ἀπορία γεννᾶται ἡ ἐξῆς :

Εἶνε ἀραγε κατορθωτὸς ὁ Σοσιαλισμὸς, ἢ εἶνε οὕτοπια ; Ἡ αὐτὴ ἐρώτησις ὑπεβλήθη πάντοτε ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ἄνθρωπος ἤρχιτε νὰ ἐρευνᾷ τὴν φύσιν καὶ εαυτὸν ἕως σήμερον : οὕτοπια ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τοῦ πλανήτου, οὕτοπια ὑπῆρξεν ἡ γινῶσις τῶν λεοφόρων καὶ ὁδῶν τῶν πόλεων τοῦ οὐρανοῦ, οὕτοπια ὑπῆρξεν ἡ ἐγγείρησις τῶν σπλάγγων τῆς γῆς, οὕτοπια ὑπῆρξεν ὁ αἰμὸς, ἡ μηχανὴ, ὁ ἠλεκτρισμὸς, τὸ ἐναέριον πλοῖον, ἡ δέσμευσις τοῦ κερανοῦ, ἡ κατατόμησις τοῦ Δουδοβίκου, ἡ Δημοκρατία, ἡ σιάντις τοῦ « Ποτέμκιν » ἡ πυρπόλησις τῆς Ὀδησοῦ, ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Πέτροβωφ, ἡ τραγικωτάτη τραγωδία τῆς Σεβαστουπόλεως κτλ. κτλ. Τὰ πάντα ὑπῆρξαν οὕτοπια καὶ ὅμως σήμερον εἶνε πραγματικότητες, σήμερον εἶνε γεγονότα !

Ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ γεγονότα καὶ τὴν ἱστορίαν ἧτις μᾶς ἀπαντᾷ εἰς τὴν τελείαν ἐρώτησίν μας ὡς ἐξῆς :

Ἡ ἀπόστασις ἧτις ἐχώριζε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν σημερινὸν εἶνε τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ἴση μὲ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀπειρου, καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἐπέτελεσεν τὸ ἀκατανόητον τοῦτο θαῦμα, διήλθε τὴν ἀπειρον ταύτην ἀπόστασιν ! πλὴν ἐσταμάτησεν ἤδη ὁ ἄνθρωπος ἕως ἐδῶ ἢ προχωρεῖ ;

Προχωρεῖ ! ναί, καὶ μάλιστα ἐσπευμένως ! ὀλίγον ἀκόμη καὶ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος θὰ κρατῇ ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ἄνθρωπον τῆς αὔριου !

Εἶνε ἀλήθεια τοῦτο ! ὁ ἄνθρωπος γοργῶς καὶ ἐσκευμένως βαδίζει πρὸς τὰ πρόσσω, ὀλίγον ἀκόμη καὶ ἀγκυροβολεῖ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης

Τὰ μεγάλα γεγονότα τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος πιστοποιοῦσι τοῦτο.

Αἱ διεθνεῖς ἀπεργίαι τῶν ἐργατῶν τῆς ὑψηλίου, τὰ διεθνή συνέδρια τῶν Σοσιαλιστῶν τοῦ κόσμου ὅλου, αἱ ἐπίσημοι διαμαρτυρίαι τῆς ἀνθρωπίνου συνειδήσεως ἀκουόμεναι ἐκ τοῦ στόματος τῶν μεγάλων συνηγῶν τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, καὶ τι πλέον τούτων, ὁ χωρι-

σμὸς τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς πολιτείας, ὁ φόνος τῶν προλήψεων καὶ τῶν Τυράννων, αἱ στάσεις καὶ ἐπαναστάσεις τῆς χώρας τοῦ Βορρᾶ, ἡ συνένωσις καὶ συνεργασία ἑκατομμυρίων ἐργατῶν, ὑπόσχονται ὅτι ὁ ἄνθρωπος κτίζει τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἀτομικῆς του καταστάσεως ! ἐν βῆμα ἀκόμη καὶ ὁ Σοσιαλιστὴς κρατῶν ἐπ' ὤμου τὸν Σταυρὸν ἀλλὰ καὶ τὴν Σωτηρίαν θὰ φωνάζῃ φωνῇ μεγάλῃ, ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ· καὶ τότε ὁ ΣΕΙΣΜΟΣ θὰ σχίσῃ τὸ καταπέτασμα τοῦ Καθεστώτος ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω καὶ φωνὴ ἀκουσθήσεται αὐτῇ.

Ζήτω ἡ παγκόσμιος, Ἰσότης, Ἀδελφότης ἐλευθερία, ΖΗΤΩ Ἡ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΜΑΤΙ « ΑΓΡΥΠΝΟ. »

Παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Λέλος τυγχάνων μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐργατικοῦ Συνδέσμου Ἀργοστολίου καθ' ὃν χρόνον ἠγοράσθη τὸ οἰκόπεδον πρὸς ἀνεγερσιν τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων οὐ μόνον δὲν ὑπέγραψε τὸ συμβόλαιον ἀλλὰ καὶ αἴτησιν συγκλήσεως τῶν μελῶν ὑπὸς καταπολεμηθῆ ἡ ἀγορὰ αὐτὴ ἔκαμεν ἦν δυστυχῶς ἀπέριψαν, συγχρόνως δὲ δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ὅποιον ἐγένετο δαπάναις τοῦ πωλητοῦ κ. Κοσμετάτου εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ! »

Ἦδη, ὡ ἀναγνώσται, κρίνετε ἡμεῖς, τί λάκκου ἐχουν αἱ φάβαι αὐταί, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Λέλος καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν ἐμπόρων ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ὑπῆρξαν πάντοτε ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Συνδέσμου, ἀφ' ἑτέρου εἶνε ἄξιμοι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς παράδειγμα ἐνεργητικότητος καὶ μερίμνης δι' ὃν πᾶν ὅτι καλὸν ἐπετελέσθη καὶ δικαίως εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους ὀφείλεται, ἐφ' ὃ καὶ ἡ « Ἀνάγκη » συγχάριαι ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἐργατικοῦ Συνδέσμου καὶ ὅλους τοὺς συμβούλους τοὺς νῦν καὶ πρόην τοιοῦτους τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐργατῶν καὶ ἐμπόρων καὶ τοῖς εὐχεται νὰ ἐξακολουθήσωσι ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀλληλεγγύθειας τῶν ἐργατῶν, ἃς ἔχωσι δὲ τὸ μά τι ἀ γ ρ υ π ν ο ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐνῶ ἀνήκουσιν εἰς τὸ σωματεῖον δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τούτων.

ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΦΩΣΙΝ ΚΑΙ ΟΙ ΡΕΣΤΟΙ.

Τὴν προπαραβούσαν Δευτέραν συνεδριάσατο ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου διέγραψεν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ πολλοὺς καλαμαράδες οἵτινες ἦσαν μέλη, καὶ ἤδη ἀπομένουσι μόνον ὀλίγοι μετρούμενοι εἰς τὰ δάκτυλα τοὺς ὁποίους ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου καὶ εἰς πρώτην ευκαιρίαν νὰ ξεπικστρέψῃ ὁ Ἐργατικὸς Σύνδεσμος !

Ἡμεῖς ἐπιπροσέχοντες εἰς τοῦτο τὸ ὅποιον εἰς τὸ προπαραβούθῃ φῶλλον τῆς « Ἀναστάσεως » ἐγράψαμεν ὡς ἀρμόζον διὰ πάντα Σύνδεσμον ἐργατικὸν « οὐ συγχρῶνται οἱ Σαμαριτῆται τοῖς Ἰουδαῖοις » τὴν ἰσοπέθειαν οἱ Δικηφόροι καὶ οἱ Δοσφόροι καὶ οἱ Φιλόσοφοι μετὰ τοῦ Ἐργατικοῦ. Ἐμπρὸς ἐξουλοῦνται οἱ ἐργατῆται, ἐφαρμόζοντες τὴν συμβουλήν μας, κατατρέψετε καὶ τοὺς ὀπίσθους τραμπούκους.

ΛΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐξακολούθησις περὶ «Σοσιαλισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ» ὥρα 6 1)2 μ. μ.—Εἰσοδος ἐλευθέρου.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝ.

ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΣ. Τί ἐγράψας ἐσύ ;

ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝ. Ἄ! τὸν κἀνὼ ποῦ ἐγνοία σου, τοῦ τ' ἀποδεικνύω τετραγωνικὰ πῶς κατεπάτησε καὶ ἱερά καὶ ὅσια, ἀκούε νὰ γράψῃ πῶς ὁ Χριστὸς εἶπε «ὁ ὑβρίζων τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του κτλ.» τὸν ἀγύρτη τὸν ἀχρεῖ-
ὸν! αὐτὸ δὲν τὸ λέγει πρὸς τὸν δίκαιον τοῦ δικαίου, ἀπὸ τὸν κκιρὸν ποῦ κατάρθωσα νὰ γίνω βουλευτὴς καὶ ν' ἀρπάξω τὸ δίπλωμα καθ' ὃν χρόνον ἤμουν τοιοῦτος μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς δίκης τοῦ Δραγισέβη ποῦ δὲν κατόρθωσα-
μεν νὰ τὸν γδύσωμεν ὅλον . . . .

ΠΟΥΡ. (ἐρευνῶν τὰ θυλάκιά του) τὸν ἄθλιον τὸν λα-
οπλάνον τί μᾶς ἔκαμε! τί ζημία!

ΠΑΡΑΚ. (ἐξακολουθῶν) ὅλα τὰ ἄρθρα ἐδιάβασα περὶ «πλαστογραφίας» περὶ «ὑπεξαίρεσως» περὶ «καλπονοθεύ-
σεως» περὶ «κλοπῆς» περὶ «αδελφοφονίας» κτλ. κτλ. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄθλιον, μέσα εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἄρθρα διὰ τῶν ὁποίων πάν-
τοτε ὑπεστηρίχθη τὸ κοινὸν δίκαιον! δὲν εἶδον τὴν φουερὰν αὐτὴν βλασφημίαν διότι ταῦτα τὴν εἶπε μόνον ὁ Χρῖσ-
τὸς ὅταν τὸν ἐπεείραξαν οἱ συνάδελφοί μας Φαρισαῖοι καὶ εὐρίσκειται μόνον γεγραμμένη εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐ-
αγγέλιον κεφάλαιον ΙΕ'. παράγραφος 4—5 «Τίμα τὸν πα-
τέρα σου καὶ τὴν μητέρα καὶ ὁ κολογῶν πατέρα ἢ μητέ-
ρα θανάτῳ τελευτάτῳ» (ἔστραβώσου λοιπὸν Παρκαρσῶν!).

ΠΟΥΡ. Ἄ! τὸ λέει λοιπὸν τὸ Εὐαγγέλιον ὅχι ὁ κώδικας! ἄ! τὸν ἀγύρτη νομίζει πῶς ζυροῦμε ἐμεῖς τί κοπανίζει ὁ Χριστὸς καὶ τί λέει τὸ Εὐαγγέλιον! νομίζει πῶς ἔχουμε τὸν καιρὸ του γὰρ νὰ διαβάσῃ τῆς ἀλλαξίης τοῦ Χριστοῦ! ἄμ! δά! αὐρισ τοῦ λέμε πῶς εἶνε κίβδηλο τὸ Εὐαγγέλιον! καὶ δὲ μοῦ λές γὰρ κείνο τὸ ἄλλο δὲν τοῦ γράφεις;

ΠΑΡΑΚ. Γὰρ ποῦ; πῶς εἶπε πῶς ὁ Χριστὸς λέγει τοὺς Πλουσίους κλέπτας;

ΠΟΥΡ. Βέβαια, αὐτὸ εἶνε ἴσα ἴσα τὸ σπουδαῖον ποῦ θὰ τὸν ἀποδείξῃ στρεβλωτὴν τῆς ἀληθείας καὶ λαοπλάνον.

ΠΑΡΑΚ. Ἐ! μὰ αὐτὸ ν' ἀκούεται, τοῦ τὸ γράφω ὁρθὰ κορτά, ἔβαλα οὐλὴν μου τὴν σοφία καὶ τοῦ ἐγράψα πῶς ὁ Χριστὸς εἶπε «πῶς οἱ πλούσιοι δὲν πιστεύουσι εἰς ἄλλο τί-
ποτε παρὰ εἰς τὸν Παντοδύναμον πλοῦτον τὸν ὁπίουον ζη-
τοῦν ν' αὐξήσουν καὶ πολλαπλασιάσουν, θαμβούμενοι ὑπὸ τῆς λάμπσεως τοῦ χρυσοῦ κτλ.»

ΠΟΥΡ. Μωρὲ τὸ κερατούδι καὶ σοφία ποῦ κτεβάζει! ἐστὶ τοῦ γράφεις ἔ; ἄ! μὰ βέβαια τώρα ἡ κοινωνία θὰ πει-
σθῇ πῶς εἶχε ἄδικο καὶ δὲν τὰπε καλὰ, καὶ δὲν θὰ μὰ τὰ πάει κανεὶς εἰς τὸ «Ἀνηγωνστήμιον» καὶ θὰ πύση καὶ ἡ «Ἀναστάσις» καὶ τὸ σπουδαιότερον θὰ πηρατῇ ἡ ἀναίρεσις τοῦ Δραγισέβη καὶ θὰ πύρῃ τῆς 500 ποῦ χάσαμε καὶ τῆς βέστες ποῦ χλάμε γὰρ νὰ βγάλωμε τὸ «Ἡλιον» καὶ

ἔμφορε νὰ ἴδωμε καὶ τὰ χέρια τῶν πολιτῶν μὲ ὅλα τοὺς τὰ δάκτυλα ἀνοικτὰ κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μας! καὶ αὐ-
τὸ μόνον μᾶς λείπει ὅλα τ' ἄλλα τὰ πιτύχαμε.

ΠΑΡΑΚ. Καὶ σὺ τοῦ τὰ κόβεις ἔ! τοῦ γράφεις δηλ. πῶς ὁ σοσιαλιστὴς κλέπτει τὸ κοινὸν δίκαιον, ποῦ θὰ πῇ δηλ. πῶς εἶνε τοκογλύφος ἐντιμὸς δικηγόρος, χρη-
ματιστὴς, ἐκμεταλευτὴς . . . .

ΠΟΥΡ. τί λές βρέ ἀνόητε, ὁ σοσιαλιστὴς κόβει αὐτὰ διότι αὐτὸς διδάσκει νὰ εἶμεθα ἴσοι καὶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ χα-
μάλης καὶ ὁ ἐργάτης νὰ μὴ κλέπτουν τὸν λιμοκοντόρον, τὸν τοκογλύφον, τὸν ἐκμεταλευτὴν, τὸν Βασιλέα καὶ τὸν πλούσιον

ΠΑΡΑΚ. Ἄ! μὰ τώρα ἐκατάλαβα βλέπεις νάχω τὸ συμπάθειο καθὼς τάχως γραμμένα μπορεῖ καὶ νὰ τὰ παρεξη-
γήσῃ κανένας! ἔ! μὰ τώρα τὰ ἐννοῶ εἶδες ποῦ σοῦ λέει ἡ παροιμία «δούλευε νὰ ζῆς καὶ κλέφτε νάχῃς».

ΠΟΥΡ. Δόξῃ Σοὶ ὁ Θεὸς ποῦ τὸ κατάλαβες, αὐτοὶ οἱ ἄ-
θλιοι λαοπλάνοι οἱ λεγόμενοι σοσιαλισταὶ θέλουν νὰ δι-
σχυρισθοῦν ὅτι ὁ ἀχθοφόρος καὶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ σιδηρουρ-
γὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐργάται δὲν πληρώνονται τοὺς κόπους τῶν καὶ ὅτι ἀν π. γ. τὸ ἡμερομίσθιόν τους ἀξίζει 10 δραχμὰς ὁ πλούσιος ἢ ὁ ἐκμεταλευτὴς τοὺς πληρώνουν μόνον τὸ πέμπτον ἢ τὸ τέταρτον τῆς ἀξίας του καὶ ὅτι τὰ βέστα τὰ βάνουν στὴν τσέπην τους τοῦτο δὲ τὸ λένε οἱ σοσιαλισταὶ κλοπῇ, δικαστρέφουν, ὡς βλέπεις, τὴν ἀλήθειαν διότι οἱ πλού-
σιοι πέρνουν τὸν κόπον τῶν ἐργατῶν ἀλλὰ ὅχι διὰ τῆς βίας, τὸν πέρνουν μὲ τὴν θέλησίν τους, εἶνε μὲν κλέπτει ἀλ-
λὰ ἔχουν ἰκανότητα τόσον ὥστε ὁ κλεπτόμενος νὰ μὲν ἐυ-
χρηστημένως, καὶ νὰ λέγῃ καὶ προσκυνῶ.

ΠΑΡΑΚ. Βρέ-ε-ε τὸν κατεργάσῃ αὐτὰ λέει ἔ!; καὶ τὰ λέει ἀτιμωρητῆ ἔ; Καὶ τοῦ λές λοιπὸν; τί τοῦ λές τ' ἄλλο; ἔ;

ΠΟΥΡ. Νὰ δῆς φιλοσοφία καὶ νὰ φρίξῃς τοῦ λέω πῶς δὲν πρέπει νὰ ἐπικαλεῖται τὸ παρελθὸν διότι ζητεῖ τὸ μέλλον καὶ ἐπομένως οἱ ἀνατρέποντες τὸ παρελθὸν δὲν ἔχουν δικαί-
ωμα νὰ στηρίζονται ἐπ' αὐτοῦ οὔτε νὰ τὸ ἀναφέρουν.

ΠΑΡΑΚ. Βέβαια ἀκούε ἐκεῖ ἔτσι λές ἔ; καὶ ἔτσι εἶνε διό-
τι ὅποιος θέλει νὰ γκαρμίσῃ τὸ παλιὸ του σπῆτι γὰρ νὰ φτιάξῃ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου μὲν εἶνε βλάβη· ἐν ἦναι σοφίς, σὺν κ' ἐστὶ Πουριτανέ, κτίζει ἀπάνου στὸ παλιὸ κ' ἔτσι γένεται καὶ φυλότερο, ἢ καὶ ἐν θέλῃ νὰ τὸ γκαρμίσῃ δὲν ἔχει χρεία νὰ μεταχειρισθῇ τὸ τσαπὶ καὶ τὸ σφυρὶ καὶ τὸν μπάλο καὶ νὰ ἐξετάσῃ εἰς πᾶν μέρη εἶνε ἐτοιμώτερον ἵνα εὐκολώτερον τὸ γκαρμίσῃ, ἢ νὰ σκεφθῇ ἂν πρέπει ἀπὸ τὰ θεμέλια ἢ ἀπὸ τὴν σκέπασιν ν' ἀρχίσῃ ἢ καταδάρισις, ἐὰν μάλιστα σκεφθῇ ὅτι τὰ παλαιὰ ἐκείνα ὄντα ἢ ἡμποροῦν νὰ τὸν χρησιμεύσουν κατὰ ἀλλήλως χρησιμῶς ποιο-
ῦμενα ὑπ' αὐτοῦ, ὅ τότε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καταγγέ-
λεται!

ΠΟΥΡ. ἐπὶ παρὰ νόμῳ βοσικῇ!

ΠΑΡΑΚ. σύμφωνοι, ὥραϊα τὰ πᾶμε θὰ κἀμῃ τὸ ἄρθρον αἰσθησιν, ὁ δὲ Σοσιαλιστὴς ἂν δὲν πάει στὸ ἴνστιτούτον τοῦ Λόμπροζοῦ ἀπὸ τὸ κκὸ του νὰ ἦσκι βέβαιος πῶς θὰ πάη στὸ ἴνστιτούτῳ ποῦ συνορευῇ μὲ τὸ τελευταῖον χαπάκι-
κο γὰρ νὰ γράψῃ σὲ λευκὸ γὰρ τὸ ὅλας τὰς σοφίας ποῦ ἐκα-
τέβασαν τὰ ἄρθρα τῆς ἐφημερίδας σου κοιλί-
τητος ἐν συνδυασμῳ μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς σοσιαλιστικῆς κτῆς σου κοιλότητος.

ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝ
ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ.

Διὰ τὴν κατανόησιν ἡ Κοινωνία πόσον δίκαιον ἔχομεν ὅταν κραυγάζομεν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ κατὰ τῆς πενίας παριστάνοντες ταύτην ὡς τὴν κυρίως ὑπεύθυνον τοῦ ἐγκλημάτος δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω στατιστικὴν ἢν κατήρτισεν καὶ ἐδημοσίευσεν ὁ παρισινὸς ἰατρός Barrent du Chatelet:

Ἐπὶ 5,000 πορνῶν
 1,440 ἐξ ἀπορίας καὶ ἀθλιότητος
 1,250 ἦσαν ἀνευ γονέων καὶ μέσων
 240 ἐξεπορνεύθησαν ἵνα συντηρῶσι πτωχοὺς γονεῖς
 1,400 ἦσαν παλλακίδες πλουσίων ἐγκταλειφθεῖσαι
 400 ἦσαν παραπληθέντα κοράσια ὑπὸ ἀξιώματικῶν
 280 ἐγκταλειφθήσαν ἐν ἐγκυμοσύνῃ.

Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοὶ ὁμιλοῦσι λίαν ἐνεργῶς περὶ τῆς δικαιοσύνης ἣτις ἐπικρατεῖ σήμερον καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιδεικτικῶς ἐπικαλοῦνται οἱ κ. συντηρητικοί. Τὶ λέγωσι διὰ τὰ ἄθλια ταῦτα πλάσματα οἱ ἄνθρωποι τῆς τᾶξ εως! καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ οἱ ποιῶντες σταυροὺς ἐν ταῖς γωνίαις τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ κρατοῦντες τὰς πλάστιγγας τοῦ δικαίου, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν καὶ οἱ Νομοθέται καὶ φρουροὶ τοῦ καθεστώτος; κλοπὴ καὶ πείσεις τοῦ πλουσίου καὶ ἰσχυροῦ κατὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ πτωχοῦ εἶνε τὸ παράγγελμα τοῦ Καθεστώτος.

Η ΑΝΑΙΔΙΑ ΕΚΟΡΥΦΩΘΗ.

Ἐν τῷ «Ἡλίῳ» περιέργως ἡ κοινωνία μας θὰ ἀνέγνωσε ἀπειλὴν κατὰ ξένων ὑπάλληλων ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ὅτι εἰσὶν μέλη εἰς τὸ «Ἀναγνωστήριον» ὅπερ οὗτοι καλοῦσιν «κέντρον ἀναρχικόν».

Δὲν ἐσυνειθίσσαμεν ποτὲ νὰ καταγγέλωμεν διότι θέλομεν διὰ μόνον τῶν ἰδίων μας δυνάμεων νὰ ὑπερασπίζωμεν ἑαυτοὺς, ἐὰν ὅμως ἠθέλομεν ἔχει τὴν συνήθειαν ταύτην, τότε πρὸ πολλοῦ οἱ ἄνοστοι λιβελλογράφοι τοῦ βορβορώδους «Ἡλίου» θὰ ἐκάθηντο εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου ὡς συκοφάνται καὶ αἰσχροκερδεῖς.

Εἰς τὸ «Ἀναγνωστήριον» μέχρι σήμερον ἐφοίτησαν σχεδὸν τὰ 2 1)2 τρίτα τῆς Πόλεως Ἀργοστολίου, ἐὰν εὐρεθῇ ἔστω εἰς ἐξ αὐτῶν ν' ἀρνηθῇ ὅτι αἱ διδασκαλῖαι του πάντοτε περιστράφησαν εἰς πᾶν ὅτι συντείνει εἰς τὴν προόδον τοῦ πολίτου καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἐὰν εὐρεθῇ ἔστω εἰς νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκεῖ ἤκουσε ἄλλο τι ἀπὸ προσευχᾶς καὶ θυσίαν εἰς τὴν ἐργασίαν τὸ καθήκον, τὴν δικαιοσύνην τὴν αὐταπάρνησιν, τότε ἡμεῖς θέτομεν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν δημοίων τούτων οἵτινες τολμῶσιν ν' ἀναφαίνωνται ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ νὰ ἐξακολουθῶσι δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ἀφοῦ ἐπανειλημμένως προσκλήθησαν νὰ εἴπωσι τὸ ὄνομα των ἵνα κρίνῃ ὁ κόσμος περὶ τοῦ ἀτόμου των καὶ ἵνα ἐνθυμηθῇ τὰς εὐγενεῖς των πράξεις αἵτινες τοῖς δίδωσι τὸ δικαίωμα ἵνα ὑπερμαχῶσι τῆς Κοινωνίας.

Ἡ πρόβη δὲν δύναται νὰ ὁμιλῇ περὶ ἠθικῆς, ὁ κλέ-

πτης περὶ τιμῆς—ὁ δολοφόνος περὶ δικαιοσύνης—ὁ δαίμων περὶ ὁσιότητος καὶ ὁ δειλὸς καὶ κρουπτόμενος δημοσιογράφος περὶ κοινῶν καὶ δημοσίου ἐνδιαφέροντος πραγμάτων καὶ ἰδεῶν.

Ἡ ἀναίδεια ἐντούτοις ἐκορυφώθη τόσον ὥστε νὰ κατηγορῶνται ὑπάλληλοι ἐντιμοὶ καὶ εὐγενεῖς ὅτι φοιτῶσιν εἰς Κέντρον τιμῆς καὶ προόδου ἀντὶ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ κρασπολιὰ ὅπου παντὸς εἶδους βρωμερὰ ὁμιλία καὶ πάσης φύσεως καταχθόνια σχέδια βυρσοδομοῦνται κατὰ τῆς προόδου, κατὰ τοῦ πολίτου, κατὰ τῆς Πατρίδος, κατὰ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὸ τῶν λιβελλογράφων τοῦ «Ἡλίου» καὶ ὅπου τῶνδ' ἐπρεπεν ὁ κ. Ἀστυνομὸς νὰ θέσῃ μυστικὸς ἀστυφύλακας πρὸς σύλληψιν καὶ στιγματισμὸν τῶν καθαυμάτων τούτων ἅτινα ἐγεννήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς τάλαιπώρου Κοινωνίας μας πρὸς αἰώνιον αἴσχος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Διάβασε ἀμαθέστατε Πουριτανέ-ε-ε! . . . .

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Μέγιστος Ρώσος φιλόσοφος τοῦ αἰῶνος.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30).

Αἱ φλυαρίαι καὶ αἱ ὑποσχέσεις αἱ ἐκκλησιαστικαί, πολιτειακῆ καὶ ἐπιστημονικῆ ὑπόσχονται εἰς τοὺς ἐργάτας πολλὰ ἀγαθὰ, ἀλλ' αἱ μὲν ἀφορῶσι τὴν ἄλλην ζωὴν, αἱ ἄλλαι τὴν παρούσαν ἀλλ' εἰς μέλλον παρὰ πολὺ ἀπέχον, ὅταν θὰ ἔχουν σαπῆ πλέον τὰ κόκκαλα αὐτῶν, οἵτινες ζοῦν σήμερον καὶ ὑποφέρουν ἐν ᾧ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου τούτου, «ποιεῖτε εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσι καὶ ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι», βελτιώνει ἀμέσως καὶ ἀναρτισμητικῶς τὴν κατάστασιν τῶν ἐργατῶν.

Ἐὰν οἱ ἐργάται ἔβλεπον καθαρὰ ὅτι, ἐργαζόμενοι εἰς τὰς γαίας καὶ τὰ ἐργοστάσια τῶν κεφαλαίουχων εὐκολύνουν τούτους νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν ἐργασίαν τῶν ἀδελφῶν των καὶ παραβάνουν τοιοῦτοτρόπως τὸν νόμον τῆς ἀλληλοβοηθείας, ἢ μᾶλλον ἐὰν τὸ ἔβλεπον, ἀλλ' ἕνεκα τῆς δυστυχίας δὲν ἠδύναντο ν' ἀρνηθῶσι τελείως νὰ ὑπάγουν νὰ ἐργασθῶν, ἀλλ' ἐργάζοντο μόνον ὅταν εἶχον μεγίστην ἀνάγκην, τοῦτο θὰ ἔφερεν ἐμπόδια εἰς τὰ ἔργα τῶν κεφαλαίουχων καὶ ἀμέσως θὰ ἐκαλλιτέρευε τὴν γενικὴν κατάστασιν τῶν ἐργατῶν. Ἐὰν δὲ ἤρνούντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐραρχίαν τῆς διεθνήσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν κεφαλαίουχων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, γινόμενοι ἐπιστάται, ὑπάλληλοι, τελῶν καὶ λοιπὰ, ὑπηρεσίας, δηλ. ἀντικειμένως φανερὰ πρὸς τὸν νόμον τῆς ἀλληλοβοηθείας, θὰ ἐκαλλιτέρευον ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἦσαν ὅλοι ἱκνοὶ ν' ἀπομακρυνθῶσι τοιαύτης ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρνήσις τῶν ἐργατῶν ὅπως καταπαχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, ὅστις σκοπὸν ἔχει τὸν φόνον, δηλ. τὴν πράξιν ἐκείνην, ἣτις περισσότερον πάσης ἄλλης ἀντίκειται πρὸς τὸν νόμον τῆς ἀλληλοβοηθείας, καὶ ὅστις κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους γινόμενος ἐπιτείνεται κατὰ τῶν ἐργατῶν, ἡ ἀρνήσις αὕτη θὰ μετέβηκε ἐξ ὀλοκλήρου καὶ πρὸς τὸ καλλίτερον τὴν κατάστασιν τῶν ἐργατῶν.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ (ἀκολουθεῖ)